

VRTEC MLADI ROD, mentorica Valentina Vogrin

Pred začetkom izvajanja projekta smo otroke anketirali in rezultate posredovali »Eko šoli«. Rezultati ankete so bili zelo slabi. Pokazali so, da otroci ne poznajo dobro narave okoli sebe, pojem biotske raznovrstnosti pa po pričakovanjih nihče. Nekateri otroci so se bali dotika z naravo, z rastlinami, niso imeli občutka za organizme. Ko so prvič stopili v naravoslovni kotichek so nekateri nenadzorovano tacali po rastlinah. Niso opazili rastlin oziroma niso jih znali opazovati. Za opazovano območje smo si izbrali manjše dvorišče pred vhodom v vrtec, ki v preteklosti ni bilo deležno veliko pozornosti in ga s pomočjo hišnika, ki je kotichek ogradil z ograjo z vratci, spremenili v naravoslovni kotichek za raziskovanje biotske raznovrstnosti. Dogovorili smo se o pravilih obnašanja v koticčku in namenu prostora.

Kotichek smo na začetku opazovali od daleč, nato smo stopili vanj in opazovali prosto, nato smo dodali raziskovanje z lupami, ter nekatere organizme pogledali tudi pod mikroskopom v prostorih vrtca.

Pri naravoslovnem krožku smo se srečevali na približno štirinajst dni, ter skoraj vsakič obiskali tudi naš naravoslovni kotichek in ga opazovali. Rezultate smo beležili na karti, ki so jo otroci samo narisali, ter na delovne liste, kamor smo nalepili ali narisali organizem in označili prisotnost s kljukico.

Naravoslovni kotichek smo opazovali od jeseni do pomladi. Želeli smo povečati število novih vrst in število organizmov v koticčku, ter zato postavili ptičji hišici, hotel za žuželke in manjšo kamnito sovo z votlino na spodnji strani, če bi morda prišla pod njo živeti kakšna nova žival. Spomladi smo postavili tudi manjšo visoko gredo in posadili gozdne jagode, ognjič, kamilice...ter želeli spodbuditi obisk čebel in drugih živali. To nam je tudi uspelo, v hotel so res prišle živeti nove žuželke in tudi metulja smo opazili leteti nad našo gredo. Ptički so pozimi redno prihajali po hrano v hišici. In komaj čakamo, da bodo kamilice zacvetele, da si nabereemo cvetove in skuhamo čaj, ter se posladkali z gozdnimi jagodami.

OŠ Janka Glazerja Ruše – Vrtec Ruše, mentorica Jožica Korman

Prvi rezultati pri vzgoji nove rastle hrasta, pa so se pričeli kazati šele v marcu, ko smo skupno z otroki opazili, da so počile tri lupinice želoda. Iz želodov so pognali mali zeleni kalčki, iz katerih so čez nekaj časa zrasla mala stebelca s petimi listki.

Otroci so bili uspeha in novih rastlin zelo veseli. Skupno smo ugotovili, da smo bili uspešni in smo vzgojili kar tri nove rastline hrasta, katere bomo še naprej skrbno negovali z zalivanjem in jih kasneje odnesli nazaj v naravo in posadili na gozdni jasi. Tam bomo opazovali nadaljno rast naših dreves.

Vrtec Ivana Glinška Maribor, mentorici Mateja Dlouhy, Tanja Marko

Od sredine aprila do prve polovice maja smo raziskovali biotsko raznovrstnost na našem igrišču. Osredotočili smo se predvsem na drobne živali. Otroci so iskali živali in jih opazovali s pomočjo povečeval. Kot pomoč pri poimenovanju smo uporabili kartice z zelo realističnimi ilustracijami teh živali, ki so vsebovale tudi črkovni zapis. V igralnici smo imeli tabelo s slikovnim gradivom in poimenovanjem živali. Otroci so na njej z magneti označevali, katere

živali so našli na igrišču. Precej živali so tudi ujeli v posodice s povečevali in jih imeli možnost nekaj časa opazovati. O živalih, najdenih na igrišču, so potem iskali informacije v poučnih knjigah, revijah ... Razvrščali so jih glede števila nog, načina premikanja, njihove koristnosti/škodljivosti. Pri starejših otrocih sva vključili tudi razvijanje predopismenjevalnih spretnosti (npr. slušno in vidno razločevanje – živali na isti začetni glas). Igrali smo se različne gibalne igre, povezane z opazovanimi živalmi (npr. pajek in muhe, čebelice v panj), prepevali znane otroške pesmi (Pikapolonica, Pajek, Čebelica, Šmentanamuha, Metuljček cekinček), otroci so poslušali različne pravljice, v katerih nastopajo te živali; prav tako so imeli možnost za likovno izražanje izkušnje

VRTEC BLED, mentorica Irena Frelj

Namen dela je bil otroke uvesti v opazovanje deževnikov skozi daljši čas in ob tem še skrbeti zanje. Ko smo začeli s projektom, je bila že jesen. Komaj smo še našli dovolj deževnikov. Iskali smo jih po njihovih sledih – pod izkopanimi kupčki zemlje oz. glistinami. Pripravili smo mini gojilnice. V odrezane plastenke smo dali izmenično zemljo, pesek in nekaj vejic. In seveda tudi deževnike. Tako so jih otroci prvič prijemale. Sprva je bila večina bolj zadržana. Ugotavljali smo, kaj deževniki poleg zemlje in vejic potrebujejo za življenje. Inugotovili, da morajo tako kot mi tudi oni jesti in piti. Deževnike smo z otroki zato redno hranili in »zalivali«. Vse skupaj smo dali v plastični zaboj zaradi odcejanja vode. Deževnike smo imeli notri in zunaj. Opazovali smo, kaj se dogaja: ali jih vidimo, ali je kaj sledu njihovega premikanja. V najhujšem mrazu deževniki seveda niso bili dejavni. Ker smo imeli več plastenk, smo jih lahko večkrat preučili. Ko jih pozimi nismo več videli s prostim očesom, smo izpraznili posamezno plastenko in ugotavljali, kaj se je zgodilo z deževniki. Kot smo predvidevali, se je v vsaki plastenki ohranilo nekaj deževnikov. Te smo nato združili z drugo plastenko ali jih skupaj z zemljo odnesli na vrt. Nekaj deževnikov se je ohranilo prav do pomladi. Pomladi vzklije novo življenje in v zemlji se pojavijo novi deževniki. Ponovno smo jim pripravili domovanje na naši terasi. V deževnih dneh pa smo jih opazovali tudi zunaj. Otroci se kar niso mogli načuditi, da je ves asfalt v okolici vrtca poln deževnikov. Kamorkoli smo pogledali, smo na deževnem sprehodu našli deževnike, naslednji dan pa seveda nobenega. Tak so izkustveno povezali deževnike z dežjem. Naenkrat smo videli veliko zelo različnih deževnikov: različnih barvnih odtenkov, različnih dolžin in debelin. Deževnike smo iskali tudi v različnih slikanicah. Na koncu smo jih še risali in oblikovali iz plastelina. Pri risanju se je izkazalo, da otroci deževnike dojemajo na

različne načine: kot ravne črte (kratke ali dolge) ali kot zavite, bolj podobne polžem.

VIZ OŠ ROGATEC, ENOTA VRTEC, mentorica Milena gobec

Letos smo v sklopu projekta Spoznajmo talni živ žav raziskovali travnate površine okoli vrtca. Otroke je zelo navdušila žaba, katero smo našli tudi na igrišču. Odločili smo se, da izkoristimo otroške interese ter поблиže spoznamo življenjski krog žabe. Vzporedno smo opazovali razvoj žabe v igralnici (akvariju) in v ribniku. Odšli smo do bližnjega ribnika, kjer smo med sprehodom opazili mrest ter enega prinesli v igralnico, ostale pa smo pustili v naravi. Mrest so otroci opazovali z lupami ter beležili spremembe v akvariju. V knjižnici smo si izposodili literaturo na to temo, katero so otroci zelo radi prelistavali, velikokrat so prosili za branje posameznih delov besedila. Ogljedali smo si različne posnetke premikanja, oglašanja ter razvojnega kroga žab. Otroci so v vrtec prinašali

svoje knjige, v katerih so zasledili informacije o žabah, pravljice o njih, ter kakršnekoli druge informacije.

VRTEC ČRNUČE, ENOTA SAPRAMIŠKA, mentorica Milena Velepec

Otrokom smo želeli približati zemljo kot vir življenja. Spoznavanje z njo smo začeli preko igre. Naša igralnica se je spremenila v naravoslovni kotiček. Kup zemlje smo stresli na tla in se z njo začeli igrati. Otroci so jo opazovali, tipali, prenašali, polnili lončke z žlico ali lopatko ter opazovali kako se polnijo, jo zmočili z vodo in opazovali kaj se bo zgodilo. Zemlji smo dodali kamenčke, ki smo jih nato prebirali, presajali skozi cedila, tipali, nabirali in opazovali različne oblike. Po prvem spoznavanju z zemljo smo se odpravili v gozd in na travnik, kjer smo opazovali, kaj raste iz nje, jo tipali in vonjali. Vso dosedanjo izkušnjo smo ponotranjili s prebiranjem knjige Mali zajček in velikansko korenje. Prav tako kot je v knjigi zajček posadil korenje, smo ga tudi mi. Začeli smo z izkustvenim spoznavanjem semen korenja in redkvice. Spraševali smo se kaj je to, kam lahko posejemo semena, kaj zraste iz njih ter kako moramo skrbeti za njih, ko jih posejemo. Vse odgovore smo poiskali preko igre in opazovanja. Semena smo posejali v zemljo, ki smo jo dali v odpadno embalažo (plastenko). Vsak dan smo opazovali, kaj se dogaja v zemlji ali je že kaj zrastle ter semena zalivali. Otroci so samoiniciativno hodili opazovati rast rastlin. Ker smo na travniku opazili, da iz zemlje rastejo rože, smo jih posadili tudi mi. Reciklirane papirnate lončke smo s pomočjo žlice napolnili z zemljo, v katero smo posejali semena rož. Tako se je naš naravoslovni kotiček v igralnici iz dneva v dan širil. Prirejali smo sadje in zelenjavo, ki raste iz zemlje s pomočjo fotografij, se igrali s senzorno škatlo, likovno ustvarjali itd. Po skrbnem zalivanju posejanih rastlin, smo se razveselili prvih plodov redkvice, s katero smo se posladkali pri malici.

OŠ MIKLAVŽ NA DRAVSKEM POLJU- VRTEC VRTILJAK, mentorica Jasna Klaneček

Na začetku izvajanja projekta smo z otroki obiskali knjižnico, kjer smo si izposodili literaturo o vrtnarjenju in rastlinah, na podlagi katere smo se odločili za sorte, vrste rastlin, ki smo jih posejali oz. posadili. Izdelali smo vrtnarske dnevnik, narisali skico vrta in priložili semenske vrečke. Rastline smo opazovali, spremljali in beležili njihovo rast in razvoj. Otroci so spoznali, da lahko rastline vzgojiš iz semen, ki so različnih velikosti in oblik, za svoje uspevanje pa potrebujejo svetlobo, vodo, prst in hranilne snovi ter da je zanje potrebno ustrezno skrbeti. Zelišča, začimbe in dišavnice smo uporabili v prehrani. Z njimi smo obogatili solate, pripravili različne namaze in jih ponudili otrokom sosednjih skupin. Na družinskem srečanju smo staršem predstavili naš projekt v obliki dramatizacije in jim ob koncu ponudili namaze.

VRTEC MAVRICA TREBNJE, mentorica Nuša Pajk

Otroci so se preko različnih dejavnosti spoznavali z živalmi. Za nekatere so bile te živali prej neprijetne, saj so bili s strani svojih družin vajeni različnih reakcij do njih. Z vsakodnevnim opazovanjem in rokovanjem so jim postale ljube. Z navdušenjem so opazovali njihov razvoj, jih božali, se rokovali z njimi in skrbeli za njih. Pomagali so pri pripravi gojišča in skrbeli zanj, vsakodnevno so hranili živali, risali so jih, izdelovali iz plastelina, jih opazovali v naravnem okolju in jih na koncu tudi izpustili v njihovo naravno okolje.